

Societetets Komite, en repræsentant for Industrirådet, en repræsentant for Landbrugsrådet og De samvirkende danske Husmandsforeninger i forening, en repræsentant for Dansk Fiskeriforening og Vestjysk Fiskeriforening i forening, en repræsentant for Håndværksrådet og en repræsentant for Arbejderbevægelsens erhvervsråd, alle med suppleanter. Ministeren udnævner et af medlemmerne til udvalgets formand.

Inden for statens eksportkredit-udvalg nedsetter handelsministeren et forretningsudvalg, bestående af udvalgets formand samt yderligere 4 af ministeren udpegede medlemmer af udvalget.

Handelsministeren fastsætter udvalgets forretningsorden.“

6) Lovens § 3 ændres til „§ 6“ og affattes således:

„For at fremme eksportmulighederne for danske varer og til støtte for eksporten af disse varer kan ministeren for handel, industri og søfart indenfor et samlet beløb af 1 mill. kr. årlig afholde udgifter til følgende formål:

- a. Udsendelse af eksportstipendiater til sådanne lande, hvor det af hensyn til danske eksportinteresser skønnes at være af betydning, at undersøgelse foretages på stedet med henblik på oparbejdning eller udvidelse af dansk eksport.
- b. Tilskud (eventuelt efter omstændighederne med tilbagebetalingspligt) til foretagelse af markedsundersøgelser, deltagelse i eller iværksættelse af udstillinger, udsendelse af egnede reklamer, oprettelse af konsignations- eller prøvelagre eller andre formålstjenlige foranstaltninger.
- c. Tilskud til iværksættelse af forsøg, teknisk og handelsmæssig konsultation

og vejledning m. v. eller andre formålstjenlige foranstaltninger, der kan antages at være egnede til at skabe nye erhvervs- og beskæftigelsesmuligheder, som uden sådan støtte ikke vil kunne opnås.“

7) Lovens § 4 udgår og i stedet indsættes som ny § 7 og § 8:

„§ 7.

I hvert finansår kan der indenfor et beløb af 10 mill. kr. ydes lån af statskassen til virksomheder, der med henblik på eksport iværksætter produktion af varer, til hvis afsætning i udlandet der er knyttet økonomisk eller handelspolitisk interesse.

Indenfor det i 1. stk. nævnte beløb kan lån også ydes til virksomheder, hvis dette findes påkrævet for at styrke deres konkurrenceevne overfor udlandet eller for at muliggøre fornyelse eller rationalisering af samfundsnyttig produktion.

Om en virksomhed, der søger lån, omfattes af nærværende lov, afgøres af ministeren for handel, industri og søfart.“

„§ 8.

I hvert finansår kan der endvidere inden for et beløb af 5 mill. kr. ydes lån af statskassen til håndværksvirksomheder og mindre industrivirksomheder. De pågældende lån kan ydes til modernisering og rationalisering af de pågældende virksomheder.“

8) §§ 5—12 ændres til „§§ 9—16“, hvorhos i den ny § 11 henvisningen til „§ 4“ ændres til „§§ 7 og 8“, og den ny § 16 affattes således:

„Denne lov har gyldighed indtil udgangen af marts 1960.“

§ 2.

Denne lov træder i kraft straks.

Bemærkninger til lovforslaget.

Lov nr. 190 af 29. maj 1952 om foranstaltninger til fremme af danske erhvervsinteresser har gyldighed indtil udgangen af marts 1957.

Lovens kapitel I, §§ 1—3, indeholder bestemmelser om støtte til fremme af eksporten m. v., medens der i lovens kaptel II, §§ 4—8, findes regler om udlån til industri- og håndværksvirksomheder.

Ved de i lovens § 1 indeholdte regler om ydelse af eksportkreditstøtte er handelsministeren bemyndiget til at yde garantier af forskellig art overfor danske eksportører med henblik på fremme af eksporten af danske varer. Det beløb, indenfor hvilket disse garantier kan gives, er ved lov nr. 188 af 11. juni 1954 forhøjet til 350 mill. kr.